

kord, men aabnede denne Adgang kun for handlende, Skibsredere og Fabrikanter, hvorimod det foreliggende Lovforslag aabner Adgang for alle og enhver til, naar Betingelserne ellers ere til Stede, at opnaa en Konkurs. Det synes da rimeligt, at man ikke lader Adgangen til Konkurs for Fallenten være indskrænket til det Tilfælde, at han er handlende, Fabrikant eller Skibsreder, men lader det blive muligt for Fallenten at opnaa Konkurs, selv om han hører til en anden Livsstilling eller driver et hvilket som helst andet Erhverv. Et hertil sigtende Ændringsforslag er stillet under Nr. 24.

Saaledes som det blev anmeldt af den højtærede Formand, er der omdelt flere Ændringsforslag. De ere jo, som det ogsaa blev meldt af den højtærede Formand, meget sent komne til Tingets Kundskab, og Udvalget har ikke haft nogen Lejlighed til at være samlet for at overveje dem. Allerede af den Grund, men tillige fordi vi endnu ikke have hørt de ærede Ændringsforslagsstilleres Udtalelser, skal jeg for Øjeblikket afholde mig fra at udtale mig om disse Ændringsforslag.

Lange: Da dette Lovforslag blev forelagt i Fjor her i Tinget, hørte jeg til dem, der modtog det med Glæde og anerkendte det store Arbejde, som var nedlagt i Kommissionens Betænkning. Jeg takkede den højtærede Justitsminister, fordi det blev fremlagt, idet jeg formente, det vilde være et Lovforslag, som vilde være til Gavn for Forretningsverdenen i sin Helhed. Allerede den Gang udtalte jeg, at jeg formente, der dog burde foretages Ændringer, idet Kommissionen — det var den eneste Kritik, jeg kunde rette mod dens Arbejde — maaske havde set Sagen lovlig meget fra Grossisternes Standpunkt, medens Detailisternes Interesser ikke vare varetagne fuldt ud. Jeg retter en Tak til alle mine Kolleger i Udvalget, fordi de have foreslaaet eller ere gaaede med til dertil sigtende Ændringsforslag, idet det for mig er givet, at denne Lov i første Række vil blive et Gode for Handelsstanden, i anden Række for Haandværkere og industridrivende, men jo i mindre Grad for Landboerne. Dog tør jeg sige, at det er et Lovforslag, der vil kunne gøre Gavn over det hele. Men medens jeg er vis paa, at hvis disse Ændringer ikke vare fremkomne, vilde Lovforslaget i sin Helhed ikke være blevet mødt med Velvillie blandt de næringsdrivende, tror jeg, at hvis den højtærede Justitsminister gaar med til dem,

vil Loven blive — hvad en Lov jo helst skal blive — modtagen med Glæde og Tilfredshed af Befolkningen.

Det er specielt de Punkter, den ærede Ordfører nævnede, jeg skal beskæftige mig med, og i Anledning af Ændringsforslaget Nr. 1 skal jeg sige, at det er sikkert og vist, at naar Provinsbyerne faa denne Sikkerhed for, at den ene af Tillidsmændene skal vælges udenfor Byen, vil Tilfredsheden blive stor, fordi man altid let risikerer, at to Tillidsmænd, der vælges indenfor samme By, ere knyttede til den vedkommende Mand, enten pro eller kontra hans Interesser. Ændringsforslaget Nr. 4 vedrører den Ret, Handelsforeningerne faa til at indstille til Justitsministeriet, hvilke Mænd de særlig mene ere dygtige til dette Hverv, og Handelsstanden har naturligvis ligesom de andre Stænder det Haab, at den højtærede Justitsminister vil tage Hensyn dertil, saa vidt det er foreneligt med Sagens Interesser.

Ændringsforslaget Nr. 9 indfører, at der skal 3 Kreditorer til at forlange Konkurs i Stedet for 1, og at de skulle repræsentere $\frac{1}{16}$ af de anmeldte Krav. Det er ganske vist ikke fuldt ud i Overensstemmelse med de Krav, der ere fremkomne fra Handelsforeningerne. Thi medens Handelsforeningerne i København i Fællesskab krævede, at $\frac{1}{5}$ af de indkomne Fordringer skulde udfordres til at begære Konkurs, og medens alle de jydskke Foreninger krævede, at denne Paragraf helt skulde udgaa, har man paa forskellige Handelsmøder — i Næstved, Odense og et enkelt i Aarhus — udtalt sig for, at man kunde faa nogenlunde Sikkerhed for, at en enkelt eller et Par enkelte Kreditorer, som kun repræsenterede et ubetydeligt Beløb, ikke var i Stand til at gøre Manden konkurs. De forskellige Farer, der kunde løbe deraf, ere begrundede i forskellige Forhold. Det kan baade blive benyttet saaledes, at man under 4 Øjne gaar til vedkommende Mand og siger: Hvis Du ikke vil honorere mig paa den og den Maade — det skal naturligvis ikke komme frem for Verden — skal jeg være blandt dem, der sørge for, at du bliver gjort konkurs. Paa mange Maader kan der ske Misligheder, som man ved Loven helst maase at komme uden om. Naar jeg ikke har villet stille større Krav end $\frac{1}{16}$, er det for det første, fordi jeg mente, at naar der blot i Almindelighed kræves dette, kan det vel siges at være nogenlunde betryggende, og dernæst fordi jeg forstod, at for at Udvalget skulde blive enigt og komme til et